

Et flertal i udvalget har således foreslået, at Indenrigsministeriet fremover fastlægger sin praksis for beskikkelse af medlemmer til nævnet således, at en persons beskikkelse udløber, når vedkommende fylder 70 år. Hermed vil den følge den aldersgrænse, der i forvejen gælder for nævnets formand og næstformænd. Flertallet finder i den forbindelse ikke, at det bør være udelukket at beskikke et nævnsmedlem for en kortere periode end 4 år, hvilket er den i loven fastlagte beskikkelsesperiode i dag. Hvis et nævnsmedlem eksempelvis ønskes genbeskikkelse på et tidspunkt, da den pågældende er fyldt 68 år, bør der være mulighed herfor, indtil nævnsmedlemmet fylder 70 år.

Indenrigsministeriet, der er enig i det af flertallet anførte, vil fremover følge den foreslåede ordning med hensyn til beskikkelse af nævnsmedlemmer. Da der som foreslået bør være mulighed for at beskikke for en kortere periode end 4 år, foreslås udlændingelovens § 53, stk. 5, ændret med henblik på at muliggøre dette.

4.9. Det fortsatte arbejde i Per Sørensen-udvalget.

Efter afgivelsen af den 2. delbetænkning fortsætter Per Sørensen-udvalget med at se på de sidste dele af udvalgets kommissorium, som man endnu ikke har behandlet.

Det drejer sig bl.a. om spørgsmålet om, hvorvidt afhøringer af asylansøgere fortsat bør foretages af politiet, eller om denne opgave bør henlægges til personale i Direktoratet for Udlændinge.

Endvidere vil udvalget se på, om en asylansøger ved indrejsen – inden der tages stilling til, om den pågældende skal afvises – bør have en samtale med Dansk Flygtningehjælp eller en anden organisation.

I dag træder Dansk Flygtningehjælp først ind i asylproceduren, når det er besluttet, at en person vil få sin asylansøgning realitetsbehandlet i Danmark. Ovenfor i pkt. 4.5. er der nærmere redegjort for Dansk Flygtningehjælps medvirken i sager, der behandles i åbenbart grundløs-proceduren. Behandles en sag i normalprocedure, hvor der er klageadgang til Flygtningenævnet, deltager flygtningehjælpen i nævnsbehandlingen, idet man i alle sager er repræsenteret i Flygtningenævnet.

Per Sørensen-udvalget vil i forbindelse med det ovenstående spørgsmål om samtaler med asylansøgere, der befinder sig i en afvisningsposition, tillige se på spørgsmålet om, hvorvidt Dansk Flygtningehjælp i alle tilfælde bør have adgang til samtaler med frihedsberøvede asylansøgere.

Endelig vil udvalget se nærmere på problemstillingen om, hvorvidt de eksisterende muligheder for at meddele asyl henholdsvis meddele opholdstill-

delse af humanitære grunde er dækkende for alle situationer, hvor forholdene i en asylansøgers hjemland er under forandring, f.eks. på grund af krigs- eller borgerkrigshandlinger, som kan have midlertidig karakter, og i givet fald stille forslag til en løsning heraf.

5. Foranstaltning af isolation og brev- og besøgskontrol over for udlændinge, der er frihedsberøvet efter udlændingeloven.

5.1. De gældende bestemmelser.

Adgangen til at foranstalte isolation eller brev- og besøgskontrol over for en frihedsberøvet udlænding reguleres i dag af udlændingelovens § 36, stk. 3. Bestemmelsen foreskriver, at retsplejelovens §§ 770 – 776 og 778 finder anvendelse under frihedsberøvelsen med de fornødne lempelser. Henvisningen til bestemmelserne i retsplejelovens §§ 770 – 776 og 778, der findes i retsplejelovens kapitel 70 om varetægtsfængsling, omfatter bl.a. bestemmelserne i retsplejelovens §§ 770 a – c om isolation, § 771 om besøgskontrol og § 772 om brevkontrol. De nævnte bestemmelser i retsplejeloven indeholder et sæt nærmere betingelser for iværksættelsen af de pågældende straffeprocessuelle indgreb.

Den nugældende bestemmelse i udlændingelovens § 36, stk. 3, indeholder således ikke en præcis angivelse af, under hvilke nærmere betingelser der vil kunne iværksettes isolation samt besøgs- og brevkontrol over for en udlænding, der er frihedsberøvet i medfør af udlændingelovens § 36.

Det bemærkes, at det i dommer Jørn Andersens beretning af 21. december 1992, der blev afgivet i forbindelse med en dommerundersøgelse af behandlingen af flygtninge i Københavns Fængsler, udtales, at udlændinge, der var frihedsberøvede i medfør af udlændingelovens § 36, tidligere generelt var undergivet besøgs- og brevkontrol indtil fremstillingen i retten. Denne praksis blev dog ændret, således at besøgs- og brevkontrol nu kun iværksettes, når politiet konkret anmoder om det for at undgå, at de pågældende påvirker eller modvirker den efterforskning, der iværksettes for at tilvejebringe det fornødne slutningsgrundlag i udlændingesagen. Da frihedsberøvelse efter udlændingeloven kun kan ske, når det anses for nødvendigt for at sikre udlændingenes tilstedeværelse, finder undersøgelsesdommeren det tvivlsomt, om der er hjemmel til at iværksette brev- og besøgskontrol af efterforskningsmæssige grunde.

5.2. En klargøring af de gældende bestemmelser.

Hovedsigtet med de foreslåede ændringer er derfor at tilvejebringe en klargøring af, i hvilket omfang